

VI.

Да видишъ по-скоро тамъ, прѣзъ Балкана
Орлитѣ ти бурни на югъ да летятъ,
България волна и смазанъ тирана,
На толкова жертви да видишъ плодътъ.

Да видишъ да има потътъ своята сладость.
И майката щерка и мжжътъ жена,
И черквата светость и хижата радость:
Да има свобода и въ нашъта земя;

На край между братя да нѣма вечъ дѣлба,
Единъ вождъ да иматъ, единъ сжщъ олтарь
И двайсетъ народи отъ Босфоръ до Елба
Да поздравятъ скоро славянскиятъ царь.*

Въ града Пloeщъ Царьтъ на връщане отъ Бу-
курещъ, прѣсѣдѣлъ е до 14 юни. Въ тоя милъ ро-
мънски градъ, по изрична заповѣдъ на Царя бѣ сфор-
мировано Българското опълчение, което съ острилата
на своитѣ щикове, въ кжтоветѣ на родната си земя,
въ славната епическа борба съ петвѣковния врагъ
на Шипка, написа свѣтлата страница въ паметната
освободителна война прѣдъ гордо развѣтото три-
цвѣтно знаме, подарено нему отъ гр. Самара. Това зна-
менито Самарско знаме днесъ се пази като народна
светиня въ двореца на Българския държавенъ вождъ.
Българското опълчение отъ 6 дружини — 5.000
отборъ български синове, на 31 май по изричното

* Избавление 1877 год. Ода отъ Ив. Вазовъ.